

Cuvântul sfintei Virginia către poporul creștin în vreme de încercare

Numai un picuț de atenție, dragii mei, creștini ai poporului meu. Un picuț să stați în sfat din nou cu mama Gigi. Cel ce crede că eu sunt în sfatul acestui popor, cel ce nu se îndoiește și nu se smintește întru mine, cel ce crede înțoarcerii mele, care a fost proorocită prin cartea acestei lucrări, cel ce este statornic în credință și în lucrul meu din zilele acestea, acela se va învrednici să întâmpine în trup slava lui Dumnezeu, care a fost proorocită să se vadă în vremea aceasta. Aceasta a fost menirea acestui popor cules din lume. A zis Dumnezeu să nu mai fie din lume acest popor, să nu mai fie. Să fie din cer creștinul acestei lucrări coborâtă din cer. Dumnezeu a ales fiii acestui popor, din lume, ca să nu mai fie apoi din lume.

Măi mămică, să mă fi putut ruga și eu, să fi putut și eu mijloci, să fi putut și eu îndrăzni și spune Domnului Iisus Hristos așa cum El i-a spus Tatălui când a plecat de lângă apostolii Săi, căci așa a spus: «Tată, Eu vin la Tine, și cât am fost cu ei, Eu i-am păzit în numele Tău. Din lume i-am scos, pentru că nici ei nu erau din lume, precum Eu nu sunt din lumea aceasta. Păzește-i Tu, de acum, pentru că Eu vin la Tine». Măi copii, așa să fi putut avea și eu îndrăzneală la Fiul lui Dumnezeu, Care este mijlocitor între noi și Tatăl. Să fi spus și eu: „Doamne, ei nu sunt din lume, precum nici eu nu sunt. Eu vin la Tine, păzește-i Tu, de acum!”.

Eu am trecerea cea mai mare în cer, fiindcă am fost trâmbiță lucrătoare spre sfârșitul vremurilor, și a locuit în mine cuvântul celor șapte tunete care au vorbit în timpul vedeniei apocaliptice, care au fost pecetluite de Dumnezeu până în zilele voastre, căci aceste zile au fost apucate de voi, și voi n-ați voit să înțelegeți și să credeți. Au vorbit atunci cele șapte tunete, dar au fost pecetluite cuvintele acelea și nu s-au scris, dar s-au scris în vremea voastră, măi copii. Au trâmbițat în toată vremea, de atunci, îngerii lui Dumnezeu pe pământ, și au adus spre împlinire toate câte s-au scris în cartea proorociilor lui Dumnezeu. Dar spre sfârșitul plinirii vremurilor a folosit Dumnezeu trâmbițele cele ce erau scrise în carte ca să trâmbițeze în vremea domniei fiarei apocaliptice, și a ajuns Dumnezeu pe vremea trupului meu să sune din trâmbița cea de dinaintea celei de a doua arătări a Fiului lui Dumnezeu, Iisus Hristos, căci scris este că se vor arăta la sfârșitul plinirii vremurilor cele scrise în carte.

Am trecere mare în cer, măi poporule al meu, și ție, mămică, îți este greu să crezi în mine. Te îndoiești, creștine, și eu mă supăr pe tine, mămică, atunci când văd că mă tăgăduiești.

Poporule al meu, nu mă mai tăgădui! Iată, te rog din nou: împacă-te cu mine, poporule al meu! Fă pace între mine și tine, poporule al meu! Mă supăr pe tine, mămică, și te las și mă duc spre lume dacă tu nu mai vrei să fii copilul meu. Și am să-mi fac mulțime de fii din pietrele cele de la răspântii, și am să culeg ologii și orbii și surzii și am să-i fac să meargă și să vadă și să audă și să creadă că sunt de la Dumnezeu, din cer. Și am să fac masă mare, cu bucate cerești, și mă voi bucura cu străinii care n-au fost ai acestui legământ, dar aceia mă vor iubi, și eu îi voi scrie la numărătoare, ca să am cu ce mă arăta la Dumnezeu, măi poporul meu necredincios, care mă înstrăinezi de tine, care vrei să mă sărăcești de tine. Am spus, și dacă am spus, m-am pornit să împlinesc cele ce am spus. Am spus că voi începe să vă deschid ochii, să lucrez pe de-a rândul ca să vă îndrept cu dragoste spre mine, căci m-a trimis Dumnezeu în întâmpinarea ta, poporule al acestei lucrări. Ești însemnat pe nume în cartea acestei lucrări, măi creștine. Am spus că voi lucra cu tărie și cu trezire, și voi lucra, mămică, veți vedea că voi lucra, fiindcă tu ești binecuvântat, măi poporule al meu, și nu se poate șterge aceasta.

Am venit spre tine, mămică, și am spus așa: «Poporul al meu, nu mai cârți, nu te mai răzvrăți, nu mai ispiti pe Dumnezeu, nu mai ucide duhul fratelui tău, nu mai fă așa ceva, poporul al meu!». Așa am spus, mămică, și spuneiți voi, v-am spus, sau nu v-am spus așa? Am spus, creștine, că dacă nu revii la starea de creștin după adevăr și după curățenie de inimă, am spus că voi mai trece încă o dată pe lângă tine și am să-ți ridic toată pacea pe care zici că o mai ai. Iată, am început pe de-a rândul să slăbesc puterea păcii. Ți iau pacea inimii, ți-o iau, creștine, că și tu, mămică, mi-ai luat-o, și vrei să mă lași de tot săracă de tine.

Am venit într-o vreme și am spus că poporul meu e plin de pretenții și, bietul de el, nu știe de ce moare mereu. E plin de pretenții poporul meu, și nici vorbă să vină spre umilință și spre frică de Dumnezeu. Am datoria, pentru vremea aceasta, ca să te ridic spre mărturie, poporul al meu, și dacă nu mă lași să împlinesc, te iau, mămică, te iau din trup, ca să nu rămân fără tine, ca să nu te pierd de tot, pentru că tu nu știi să te lupți cu răul care te biruie, și nici pe mine nu mă lași să te ajut să lupți. Vrei să lupți fără mine, vrei să lucrezi fără mine. Dar tu ești al meu, și lucrul pe care-l faci fără mine, acela rămâne de tine, poporul al meu. Nu rămâne lucrul tău dacă pe mine mă tăgăduiești, copilul meu, dragul meu copilaș, iubitul meu popor, că eu te iubesc, mămică, și tu nu vrei cu iubirea mea, și pui mărăcini și ciulini între mine și tine ca să nu trecem unii spre alții, ca să nu fii una cu mine și cu duhul meu și cu lucrul meu, poporul al meu.

Măi copii, nu vreți să credeți în mine. Mai ușor vă este să credeți în cuvintele celor rătăcitori, care nu sunt cuvinte din cer, dar iată ce vă dau aceștia! Și să vedeți cum voi lucra de acum ca să vă scap de cursa rătăcitorilor care s-au sculat să semene sămânță rea în ogrorul meu, ca să crească buruieni și nu grâu curat și nu cuvânt din cer. S-au sculat, mămică, s-au sculat, că sunt împuterniciți de duhul cel rău al rătăcirii și umblă să-mi omoare poporul, umblă din duh de prostie și de îndărătnicie, din duh de semeție, umblă să dezhădăcineze din creștin sămânța cea din cer și să semene necredință și poticnire și îndoială.

Am venit să iau cu mine la cer acest suflețel de tinerel (George, din cetatea Valea Voievozilor, n.r.) și am auzit cuvinte de judecată pentru aceasta. Ce să fac eu cu cei ce trec și judecă peste cele lucrate de Dumnezeu? O, nici un fir de iarbă nu se mișcă fără voia și fără știrea lui Dumnezeu, măi mămică. Oare, Dumnezeu nu știe ce face? Oare, se petrece ceva fără voința și știința lui Dumnezeu? O, nu vă mai semețiți peste Domnul, nu mai grăbiți limba voastră să verse nesocotință pentru cele lucrate și dirijate de Dumnezeu. Viața și moartea sunt dirijate, măi copii, sunt sub știrea Domnului. Fiecare pas pășit pe pământ este știut de Cel ce a creat toate cele văzute și nevăzute. Viermișorul cel din inima pietrei este sub știrea lui Dumnezeu, mămică. Fiți împlinatorii tainelor lui Dumnezeu și nu fiți judecătorii celor dirijate de Dumnezeu.

Suflețelul acestui copil este în mână la mine. Eu sunt cea care duc acest popor în fața lui Dumnezeu. Nici unul din voi nu puteți în fața lui Dumnezeu să ajungeți fără mine, că eu v-am spus că aveți pe voi pecete de la mine. Fiecare slujitor care și-a făcut un popor pe pământ, stă în fața cetii sale și merge înaintea lui Dumnezeu pentru turma lui, dar nu vrei să crezi, creștine al poporului meu, nu vrei să crezi că nu poți intra la Dumnezeu fără mine. Și dacă nu crezi asta, te iau și te duc eu decât să te prindă ziua aceea și să te găsească în necredință sau în îndoială sau în clătinare.

Mi-a fost milă de această familie. Eu nu pot lăsa această familie, că aud din inimi curate ale acestei case, aud rugăciune curată: „Mama Gigi, să nu ne lași să pierdem cărarea, să nu ne lași în clătinare, să nu ne lași spre îndoială sau spre necredință!”. Și eu când aud rugăciune spre mine vin și cercetez și sprijinesc și lucrez salvare și nu las să piară pe cale copiii cei care strigă la mine și care cred în mine.

Am văzut acest tinerel, i-am văzut viața lui cuminte și dragostea lui și mersul lui, dar avea clipe de clătinare, de îndoială. Și dacă l-am avut cuminte și cu împlinire după viața de creștin, n-am voit să-i las inima în cursa aceea care vrea să prindă pe tot poporul meu. Am văzut și

înainte, am privit și în viitor, că sunt cu duh ceresc, mămică. Și dacă am văzut că n-ar avea putere de ajunsă să lupte cu duhul rău, care bate înspre copiii poporului meu, iată, dacă am văzut, am lucrat așa cum vedeți acum. Poporul meu nu vrea cu mine, dar eu sunt în tot timpul cu cercetare peste tot creștinul, mămică, fiindcă nu pot lăsa poporul să piară, și de aceea am lucrat așa acum.

Iată ce veste vă aduc: mergeți, mămică, înspre sănătate de inimă, înspre curățenie de inimă, înspre credință statornică. împăcați-vă cu mine, măi copii, și nu mai luați în glumă ceea ce vă cer, căci cer să fie pace între mine și voi, copii ai poporului meu. Cine nu vrea să se așeze bine, cine caută să fugă din brațele mele, cine vrea să fugă, să fugă, mămică. Iată, eu voi fi mai iute și îi voi ajunge, că nu vreau să-i las să cadă pe cale. Cu cine nu voi putea altfel, iată, așa voi lucra, și n-am lucrat nimic până n-am venit mai întâi să vestesc, și apoi să mă așez să împlinesc.

Suflețelul acestui tinerel este acum cu mine și vede lucrul pe care am să-l săvârșesc în vremea aceasta. L-am luat la mine, ca să vadă și ca să creadă. Eu lucrez fără răgaz la lucrul bucuriei care va să fie și să se vadă în zilele ce vin, și voi scoate la iveală lucruri mari, fiilor. Toate cuvintele care mărturisesc despre vremea lucrului meu sunt scrise, și vor mărturisi aceste cuvinte și lucrul împlinirii cuvintelor mele. Dar ce ai să faci, poporule al meu, când vei vedea lumea care se va bucura mai mult ca tine? O, tu nu te-ai mai învrednicit să stai aproape și să știi ce face Dumnezeu în vremea aceasta.

Lăsați-vă spre vindecare, mămică. Dumnezeu este mare și puternic și drept și credincios făgăduințelor Sale, dar învredniciți-vă să aveți parte de făgăduințele cele de la Dumnezeu. Nu vă vindeți dreptul de copii născuți prin această lucrare. Nu dați altora slava care vă așteaptă, că veți plânge, să știți că veți plânge. Umiliți-vă ca vameșul care-și bătea pieptul cu smerenie, și nu vă credeți îndreptățiți că ați stat cu Dumnezeu și că veți avea trecere. Veți avea, măi copii, dar nu vă semețiți ca unii vrednici, și ziceți cu adevărată umilință: „Doamne, nu sunt vrednic, dar dacă Tu voiești, intră și stai la cârma mântuirii mele, stai în casa inimii mele și împodobește-o cu ale Tale, că iată ce am făcut, că am pustiit casa inimii mele cu depărtarea mea de Tine. Vino, Doamne, și fă-mă cum vrei Tu! Lucrează-mă Tu și dă-mi o întrebuintare în lucrul Tău!”.

Nu fugiți de mine, copiii mei. Nu mă puneți la încercare. De mine nu vă puteți pierde. Eu vă găsesc oriunde vă veți furișa. Nu mai căutați fără de mine, că eu sunt datoare cu voi în fața lui Dumnezeu. Nu vă mai rătăciți de mine, că puterea celor din cer este atotvăzătoare și atotputernică, pentru că cei din cer sunt împuterniciți de atotputernicia lui Dumnezeu, Care lucrează prin sculele Sale, măi copii.

Veniți-vă în fire, copiii mei! Mama Gigi strigă la voi, veniți-vă în fire, și să fie pace între mine și voi, copii ai poporului meu!

Acestui tinerel îi va fi slobozit suflețelul, că eu am venit să-i dau slobozire de toate câte trebuie să-i dau. Și va fi să vină să vă spună despre mine, fiindcă eu îl voi aduce spre voi să mărturisească despre mine și despre puterea cu care sunt în lucru în zilele acestea. Binecuvântată să fie calea acestui suflețel, și fără opriri să-i fie spre cer, că eu am trecere mare, poporule al meu.

Pace vouă, măi copii! Pace și senin pe inimioarele voastre, și duh de credință și de trezire!

Pace vouă, copiii mei, copii ai lui Israel! Amin, amin, amin.

[12/25-03-1991](#)